

Egtestabets Stiftelse og over for Forlangendet om kirkelig Biele, efter at det borgerlige Egtestab er stiftet. Jeg kan heller ikke her føle mig tilfredsstillt ved den Anvisning, der fra Udvalgets Medlemmer gives paa, at det skulde være en frivillig Sag for Præsten, om han vilde foretage den geistlige Biele, efter at den verdslige Indgaaelse af Egtestabet havde fundet Sted. Jeg mener, at denne Afgørelse, som kan være af allerstørste Vigtighed, bør ikke kunne træffes blot efter hver enkelt Præsts individuelle Mening. Der bør være Regler derfor, de enkelte Præster bør ikke være Baver hver paa sit Omraade. Jeg finder det saaledes i sin Orden, at Kirken, hvis der er en Repræsentation for denne, eller i alt Fald Geistligheden, faar Lov til at udtale sig derom, og jeg føler mig overbevist om, at denne Sag ikke vil blive gennemført, medmindre der gives den en saadan Lejlighed. De ærede Medlemmer, som maatte være enige med mig deri, vil jeg bede om efter den højtærede Formands Opfordring at stemme mod Lovens Overgang til tredje Behandling.

S. Olsen: Da jeg er enig med de ærede Forslagsstillere i den Grundtanke, der gaar gennem Forslaget, og i alt væsentligt kan slutte mig til Flertallet, kan jeg fatte mig i Korthed. Naar jeg er enig i Forslagets Grundtanke ligger det i, at jeg anser en Lov om Indførelse af tvungent borgerligt Egtestab for en Organisationslov, der vil føre et Skridt henimod det Maal, som det Parti, jeg tilhører, har arbejdet for, saa længe det har bestaaet, nemlig Kirkens Udskillelse fra Staten. Det er jo saaledes, at vi ikke ere alene om at arbejde for denne Tanke, men ogsaa have Venner, ja endog Venner, om end ganske vist kun lunkne Venner, inden for den geistlige Stand. Der er dog langt igen, inden dette Maal naas. Jeg ser imidlertid saaledes derpaa, at man nærmer sig dette Maal ved at vedtage en saadan Organisationslov som den her foreslaede. Det er vel ikke Meningen, at vi her skulle disputere Trossager. Det ærede Medlem for Bonstild (Paulin) kom stærkt ind derpaa, men jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaa, hvad han har fremført. Han kan have sin Opfattelse af disse Sager og jeg min. Dog vil jeg sige, at det ikke saaledes gaar an at faaslaa som noget, vi alle skulle bøje os for, at Egtestabet er af guddommelig Oprindelse og Indstiftelse. Dette fortjener efter min Mening snarere den Betegnelse, som det ærede Medlem brugte om Flertallet, at det er noget naivt. Det er heller ikke

saaledes, at man udelukkende kun ved at have denne Opfattelse faar lykkelige Hjem. Jeg kan ikke tænke mig lykkelige Hjem uden at sætte dette Begreb i Forbindelse med disse Hjemms øjeblikkelige økonomiske Tilstand. De lykkelige Hjem, som der tales saa meget om, afhænge i Virkeligheden af, hvorledes de Personer, der eje disse Hjem, økonomisk ere situerede. I de allerfleste Hjem Arbejdsberhjemmene, er det saaledes, at Hustruen og Manden maa hjælpes ad, saaledes at Hustruen ikke saaledes som tidligere udelukkende kan passe Hjemmet. Om Morgenens maa de begge forlade det for at gaa enten til den sælles Arbejdsplads eller hver især til sin. Disse lykkelige Hjem, som skulde have denne guddommelige Oprindelse, have vi slet ikke saa mange af, som man fra visse Sider tror. Der blev af det ærede Medlem sagt, at den kristne Kirkes Opgave var at drage Sjælene til sig. Det antager jeg ogsaa, men da den kristne Kirke har mange forskellige Afstigninger inden for sin Kamme, og da hver for sig paastaar, at den er den eneste sande og rette, strides de svært om disse Sjæle, om hvem der kan faa de fleste eller bedste, og hvem der kan blive mest dominerende. Jeg tror nu ikke, at dette har saa meget med Egtestabets Indstiftelse at bestille. Man kunde efter min Mening ganske dristig overlade det at drage Sjælene til sig til de forskellige Afstigninger inden for den kristne Kirke, uden at man behøvede at være Modstander af det foreliggende Lovforslag.

Efter disse Bemærkninger skal jeg tilslutte mig at omtale nogle enkelte af mig stillede Ændringsforslag. Jeg skal for ikke at trætte kun omtale de vigtigste. Under Nr. 2 til § 1 foreslaar jeg en mindre væsentlig Ændring, nemlig den, at „begge Parter skulle præstere Daabs- og Konfirmationsattest eller Fødselsattest og Udskrivningsattest fra Skolen“. Jeg har der nærmest fulgt Loven af 13de April 1851, og jeg har ikke ment, at det var rigtigt at følge de ærede Forslagsstillere i det af dem her foreslaede, men det er, som sagt, kun en mindre væsentlig Ændring. Under Nr. 5 foreslaar jeg, at Bestemmelsen om, at „hvis den paa gældende har eller efter Lovgivningens almindelige Regler bør have en særlig Børge eller Kurator, kræves ogsaa dennes Samtykke“ udgaar. Det er nemlig oplyst for mig, at enhver, der er i det Tilfælde, at han skal benytte Børge eller Kurator, og som uden at kende Bestemmelserne derom, kommer ind paa Raad- og Domsret og faar det Svar: vi kunne ikke ekspedere Dem, fordi De i Henhold til Loven skal have Kurator